

ברוטוקול מ. 13
מישיבת ועדת הכלכלה
מיזם צ. י. קב"ל חסי"ב 18.12.51
בעת 10.00

היו"ר מ. בנטוב
י. זורי
מ. אונג
ש. בז'רנו
ע. גוברין
א. כהן
ד. ליבשיץ
ש. לביא
ר. פלמן
י. ספיר
ש. פרלשטיין
מ. קסיס
א. רזיאל-נאור

מזכיר

ה. כהן - היועץ המשפטי
ג. קיטרון - משרד המשפטים

מזכיר:

א. המסך הדיון כרו"ח ועדת המשנה
לעניני יבוא קיצוב ופיקוח;
ב. מסוך שנה תנובה בטבריה.

היו"ר - מ. בנטוב:

היו"ר מ. בנטוב:
פוחח את הישיבה.
עלינו להחליט בשני סעיפים שהדיון
עליהם נערך בישיבה הקודמת והסיכום נדחה לישיבה זו:

(א) בעית היבוא. למי החלטת הועדה
מהישיבה הקודמת החלטתו להטיל על ועדת משנה לשמוע חוות דעת משרד
מסחר ותעשייה ולהביא בפנינו את מסקנותיה;
(ב) שאלת עונש המינימום. בשאלה זו
חלה הסתבכות מסוימת; היועץ המשפטי ביקש שיוקשה לו לחוות את דעתו
בענין זה נוסף על הדעה שהביע נציג משרד המשפטים בישיבה הקודמת.
נשמע את היועץ המשפטי בשעה 11.

אבקש את חבר הצנחה פרלשטיון למסור מסקנות

ועדת המטבח.

א. פרלשטיון:

יורי פיסקר לפי החקיקה מליאת הועדה החאספנו
ביום רביעי שעבר ושמענו את נציג
משרד מכחר ותעשייה ד"ר פיסקר. הצגנו לו שאלות, בהתאם למה שהיה מדובר
כאן, האם הממשלה מעדיפה ריכוז הקניות או על ידי הצנורות המקובלים.
הוא אמר, כי לפי הנסיון יש לבכר את הקניות המרוכזות באופן ישיר
ע"י הממשלה, ובפרט לגבי סוכר, חיטה וקופרה. ביחס לחיטה החליטה עוד
מועצת המדינה הזמנית להקים כעין מוסד לקניות שהיה צריך לבוא במקום
חברה שהיתה פועלת בזמן המנדט, והקניות הראשונות בוצעו על ידי חברה
שנקראה "קהל". כאשר שאלנו אותו, האם בכל זאת יש להשתמש בצנורות של
אי.סי.סי. והחברה הייתה גם בקניית חיטה, הוא אמר שיש צורך בכך מכמה
וכמה נימוקים וקודם כל, חברות אלו משמרות מודד למחיריות, אולם ישנם
מקרים ימחירי שתי החברות האלה זולים יותר ואז הקניה נעשית על ידם.
כאופן עקרוני ד"ר פיסקר בדעה שאשר לרכז את כל הקניות, בפרט בחיטה
ובסוכר, בלי לגרום נזק לעסק. לפני כמה זמן נכרכה פגיה בין נציגי
אי.סי.סי., מטיל וטר המסחר והתעשייה וכנוצאה מכך שר המסחר והתעשייה
בדעה חברה זו צריכה להמשיך בעבודתה. אם לומר את האמת, לי לא ברור
מדוע הממשלה בדעה יחברות אלו צריכות להמשיך בעבודתן, כי אם תפקידה
כל חברת יבוא הוא - לממן את האגראי המקומי, לאסוף את הסחורה ולחלקה,
הרי כל הפעולות הללו נעשות על ידי הממשלה בעצמה ולחברות אין טעם
אחריות על כך.

קיימת חברה ליבוא מטעם בתי החרונית
בריתוף פעולה עם הממשלה, וד"ר פיסקר מציע שסידור זה ימנע.

אשר ליבוא בסר, המצב הוא נונה.
כאן ישנה חברה מיוחדת ליבוא בסר, חברה זו פותחת אגראי מקומי, מאחסנת
את הסחורה, מחלקת אותה, ועל כן ד"ר פיסקר בדעה חברה זו צריכה
להמשיך בעבודתה.

לגבי יתר המצרכים מתמשים בכל
הסיסות; ישנן קניות ישירות, קניות על ידי יבואנים המאוחדים בקבוצות.

נמצאת בידי שלגרמה של הקונסרציוס
של החברות המאוחדות ליבוא מיכודה של החברה המאוחדת ליבוא והמטכיר
המרכזי: " הדיון בועדה בגאלת רכוז יבוא המזון נוגע במישרין בנו,
כמוסד הוטל עליו התפקיד מזה לוח זמנים ביבוא סוכר, חיטה, יופון
וכו' על חשבון הממשלה. מבקשים להזמין את נציגינו לבימת הועדה לפני
חום הדיונים באלה זר, כדי לה מיע את דעתנו בנדון".

לא היה בידינו חומר, אבל לפי
טמועות טקלנו התרמנו, כי הקניות נעוה במישרין על ידי הממשלה
לא היו מואלחות ביותר. שמענו על קניות נעשו על ידי שר החקלאות
לעבר, מר לבון. ד"ר פיסקר הכחיש מועות אלו וטען כי לא היתה רום
קניה הביאה איזה שהוא נזק.

ב. לביא:

לאחר מעתי את חוות דעתו של ד"ר
פיסקר נארתו בדעתו וביתר חוקף,
אין כל צורך ואין כל תועלת לערוך את הקניות על ידי חברות, ואפילו
לא על ידי המטכיר, כי הן אינן מוסיפות רום דבר, יאלא עוד מלמים
להן, ורק בחיטה ילמו להם 300 אלף לירות. טענו כי הקניות הממשלתיות
נעוה על ידי מקידיס. גם הקניות על ידי החברות נעוה על ידי מקידיס
נקראים "סוחרים מנוסים". לכן, באתי לידי מסקנה, לא אגיד לבסל
בבת אחת את כל החברות, אבל לאוף לריכוז כל הקניות על ידי הממשלה.

ג. ליביץ:

מה שמענו מפי ד"ר פיסקר היה בו
כדי לאר אי ור נוסף את הדעה
שאני וחברים אחרים הבענו בי יבה האחרונה, כלומר: ריכוז היבוא.
שמענו כי ינו מכניזם ונה בריכוז הקניות, זה תלוי המצרכים עצמם,

זה תלוי בארגון היבואנים אם בצורה אי.סי. או בצורה אחרת. הממלא
אינה מתשלמת מכך, כל זמן שהיא מכירה בעורך, הוזה לה תמך במומחיות
ובבקיאות של היבואנים, היא משתמשת בהם. היא אינה מעלה את השיטה
הזו כפרינציפ. הנסיון הוכיח, שבמידה שהממלא מרכזת את הקניות
תפקיד היבואנים הולך וקטן ותפקיד הממלא הולך וגדל. נכון שאין
לראות בזה אידיאולוגיה, ולא נסיון לערוך מכאן שיטה סוציאלית כלכלית
לאמנינוציה של המסחר.

ע. גוברין:

אינני מציע, אבל אני נכון לאול
את חברי הועדה, אם איננו הולכים
בדרך בלתי נכונה בגינתנו לבירור בעית היבוא. ענין היבוא הוא בעיה
כלכלית, אם אתם רוצים גם פוליטיקה. אני מעריך מאוד את עבודת ועדת
המנה, אבל כאן ההתרמות הייתה היא חלובה מאוד. על כן אני וואל:
האם אין זה כדאי בכלל להוציא הפעם מתחום המסקנות שלנו את האלת היבוא,
ולקדמי לבעיה זו דיון מיוחד? האלה זו רצינית מאוד ומכובדת מאוד,
אני אינו מפריע לנו לדון בה מבלי לעכב את המסקנות. לא היתה מעמיד
הצעה זו להצבעה, כי אינני רוצה לראות בזה דעת רוב ומיעוט, אבל אני
ממליץ בפני הועדה לדחות דיון זה לאחר סיכום עבודתנו בפרק זה. באם
הצעתי זו לא תתקבל, אני נכון להעלות הצעה אחרת.

לפני מספר חודשים היה לי הכבוד
להיות יו"ר ועדה ציבורית מינתה הממשלה, אשר לפני הופיעו בין
היתר היבואנים הפרטיים והקואופרטיבים. באופן אישי היתה לי ההזדמנות
ללמוד את הבעיה מקרוב. הקדמנו לבירור האלה עם כל הגורמים לנכח
ישיבות. מסקנתי היא: ביסוד הדברים אין לשנות מן השיטה הקיימת כיום,
הייתי מגדיר אותה כך: חלק מן היבוא נעשה בפיקוח ממשלתי חמור על ידי
אלה בהם בעצמם יצרנים, כמו: בית הרושת "שמן". זה לא רק בקופרה
כי אם בעוד כמה מצרכים. סדר זה נהוג בכמה סוגים של חמרי גלם. אני
רוצה לציין, ובאחד הויכוחים הכלכליים בכנסת כמעט כל הנואמים מכל
הסיעות דרשו לקיים סדר זה, כי כאן ילנו ילוב מתאים מאוד מבחינה
כלכלית. חלק שני של היבוא המקיף כיום את המצרכים החיוניים - יבוא
מרוכז באופן יחיד על ידי הממלא ובאמצעות החברות, האת הערכתו של
ידידי לביא עליהן אינני מקבל. החלק השלישי של היבוא, הייתי קורא
לו יבוא בלתי-חיוני - ואינני מדבר על יבוא ללא תלום - מרוכז
בקבוצות יבואנים על מנת למנוע התחרות.

התיקון היחידי אני יכול להציע הוא,
כי הממלא תבדוק מחדש את רשימת קבוצת היבואנים. לדעתי, זה יהיה
טוב גם ליבואנים עצמם. באותה ועדה הותפתתי בה נאמר לי, כי יבוא
יבואנים שפרנסתם אינה על היבוא, אלא בגלל "חזקה". יוצא מכך, שהיבואנים
האמיתיים, שפרנסתם על כך, מקדוים לעבודה זו זמן ומרץ - עבודה
זו אינה פשוטה, זו עבודה מרובה מאוד - שוענים שרווחיהם קטנים,
כי הם מתחלקים בין רבים בזמן חלק מהם אין צורך בהם, כי י י להם
עסקים אחרים.

לסיכום: באם הצעתי הראשונה, על דבר
דחית הדיון בבעיה זו, לא תתקבל, הצעתי היא: הועדה רואה לטוב את
שיטת היבוא במצרכים חיוניים מרוכזת בידי הממלא, או יירות או
באמצעות חברות מאוירות על-ידה, יתר היבוא בידי קבוצות שונות של
יבואנים - אולם אנו ממליצים בפני הממלא שתבדוק מחדש גם את מספר
קבוצות היבואנים וגם את הרכבן.

היו"ר מ. בנטוב:

אשר להצעתו הראשונה של חבר הכנסת
גוברין, אני מודה להבעיה מסובכת,
עוד נצטרך לחזור אליה. לכן אני מציע, בדו"ח זה נכלול רק מגמת,
וכאשר נחזור לדיון רחב יותר נציע הצעות קונקרטיות.

י. ספיר:

אני מבין הדיון שלנו בעיקרו נוגע
למספר מצומצם של מצרכים חיוניים,
כמו, חיטה.

היו"ר מ. בנימין:

לא, הדיון נוגע לכל היבוא.

י. ספור:

אני מרחיק לכת לקבוע רוב המתוכחים נתכוונו בעיקר לכמה מצרכים חיוניים. לא מעתי עדיין הצעה, אבל היבוא על כל המצרכים החיוניים קודרים במזון, ירוכזו יירות על ידי הממשלה.

גם את הדיון מכוון לחלק מהיקף היבוא ולא לכגולו, אנו רואים את הבעיה בצורה כזאת: אף פעם לא חבנו המסחר בארץ, מסחר היבוא, הסיטונאי או הקמעונאי, זה מין קונטריוביה צריך להטיל על הארכנים כדי לקיים מספר תובנים בארץ על יסוד "חזקה" זו או אחרת. לדעתנו, יג למסחר פונקציה; התנאים מסויימים אפשר להציאם מידו, בתנאים מסויימים אפשר לצמצם עד כדי גיחוך. אנו גורסים, אפילו בתנאי חירום צריך למעט עד כמה האפשר את הצורה מוציאה את הפונקציה מהמסחר; לא את הרווח, מן כן, במצב הנוכחי אנו נתונים בו איננו גורסים. יג מקום לבטל את הפונקציה של המסחר, גם לא את הפונקציה של היבוא, אלא במסיבות מסויימות יג להתאים אותו לצרכים. את זה מחייב ריכוז מסויים, צריך לעשותו, את זה מחייב פיקוח כמו בתנאים של היום, יג צורך בפיקוח וריכוז כדי למנוע מצב פרוץ. גם זה ניתן לויכוח מעט. אולם ראינו גם בינגליה הליבורייסית לא ביטלו את הפונקציה של המסחר גם בתקופה המסחר כמעט וחק, מתוך הנחה שזה היה דבר זמני. צמצמו במידה רבה את המרג'נס של הרווח, אבל לא בטלו אותו, אמרו אותו בתור רווח לאותו יום יהיה צורך להתחמם בו, כאשר יתנו הזמניה. אלו הן ההנחות.

אולם אני מוכן לקבל את הצעת חבר הכנסת גוברין אם הוא אומר - כך הבינתי את דבריו - בפרופורציה בהטואה וביחס לבעיה שאנו דנים בה, ענין היבוא אינו תופס מקום, כי על ידי ינוי היבוא לא נפתור אפילו אחת מהבעיות העיקריות של בעית יבוא המזון. זוהי בעיה יכולה לעמוד לדיון בכל עת, לאו דוקא כאחד האמצעים לפתרון בעית המזון. הוטל עלינו לדון בה על ידי הכנסת. אפשר לקבל את הצעה אם ייאמר: התחלנו את הדיון באלה זו, אך איננו מביאים לרוב סיכוח. אז נקבל את הצעתו של היו"ר, זה מחייב להרבה מאוד. מן כך אני נכון לקבל את הצעתו של חבר הכנסת גוברין מתוך הנחה הדיון הזה הוא יסוד לדיון ייערך מבלי לכלול אותו במסקנות.

א. כהן:

אני מצטער מאוד חבר הכנסת גוברין לא העמיד את האעתו הרא ונה להצבעה כר הציג את הצעתו הזניה. היה לי נימוק רציני נוסף להמיכה בהצעה לדחית הדיון. אנו עלולים לזכות, הועדה הזאת עוסקת בענין היבוא לכנסת ר החקלאות לעבר מר לבון. זה קרה לפני עידן ועידנים. את איננו רוצים לבזות בעיני הציבור את יעילותה של המכונה הארלמנטרית, עלינו להגיד את הסיכומים בזמן. התחלנו לדון בענין אספקת המזון החוד אוקטובר, ועתה אנו נמצאים בחוד דצמבר. אני מציע איפוא, לדחות את הדיון בענין היבוא ולסיים את הדיון בבעיה העבירה אלינו הכנסת.

היו"ר מר בנימין הציע. נכלול בסיכומים לנו מגמה. לדעתי, בסיכומים אלה לא נקבע פרטים אלא עקרונות. על כל סני, איננו יכול לקבל הצעתו זו, שכי פירו הדבר דיון מחדש.

היו"ר מ. בנימין:

אני רוצה להעיר, כי מגמה איננה פרט. אנו יכולי להחליט על הפסקת כל היבוא המרטי, אנו יכולים להחליט להצטרף את היבוא לצנורות מסחריות. על דבריו כאלה אגיד להחליט אחרי דיון רחב. מגמה איננה מחייבת לביצוע מידתי אפ ר להחליט עליה בלב זה. איננו רואה צורך ל דיון רחב בבעיה זו. רוב החברים כבר הביעו דעת, והיתר לא עו כן יכולים לעשות זאת, ואחר כך נסכט. אבל אם יונה הצעה להצביע את הצעת חבר הכנסת גוברין, אזביע.

ע. גוברין: אני מציע, הועדה מחליטה להודיע לכנסת, כי בינו לב לחיובות בעיה היבוא והיטותיה השונות, תקדימה הועדה דיון מיוחד לשאלה זו.

כ. לבוא: הצעתי הנגדית היא: ועדת הכלכלה ממליצה, כי מגמת הממשלה צריכה להיות ריכוז היבוא בידי הממשלה.

היו"ר מ. בנטוב: היות וינה הצעה פורמלית, להפסיק את הדיון ולא לקבל מסקנות, אני חייב להצביעה קודם.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת חבר הכנסת גוברין - 9
נגד - 3

הצעת חבר הכנסת גוברין נתקבלה

היו"ר מ. בנטוב: אנו חוזרים לבעיה המשפטית, שבחלקה סיימנו אותה ובחלקה לא. ברצוני להסביר ליועץ המשפטי את מצב הדברים. בדיוני הועדה נתקלנו בתי בעיות.

מתוך רצון הועדה לחזק את ידי המנגנון הסיכנטי במלחמה על עבירות נגד הפיקוח הופיעו שתי הצעות:

(א) כפונט, אדמיניסטרטיבי הצורת שלילת רשיון או סגירת מפעל בעד עבירות מסוג זה;

(ב) עונש מאסר מינימלי, על ידי שינוי בחוק, על עבירות מסוג זה.

בישיבה הקודמת דנו בהצעה הראשונה, שמענו חוות-דעת נציג משרד המשפטים והחלטנו על סמכות לעונש מנהלתי למשך שבועיים.

בסעיף השני סיכמנו את הדיון, אבל לפי בקשת אחד החברים דחינו את ההצבעה לישיבה זו, אך החלטנו לא להכנס לדיון חדש.

ה. כהן: אני מודה לוועדה על שנענתה לבקשתי לשמוע את חוות-דעתי. אני רוצה לבקש מאת הועדה לשנות את החלמתה הקודמת, אבל אני חושב רק להוונן שאבוא לוועדה ואומר לה מה שאומר לממשלה בשעה שהיא תצטרך לדון על אותן החלטות, שהן לגביה בבחינת הצעות או המלצות, איזה חוקים להציע לכנסת בקשר לשתי הצעות אלה. ומכיוון, שלמסל, לגבי עונש אדמיניסטרטיבי אחשוב לחובתי לנקוט עמדה מנוגדת לדעת הועדה, אני חושב שהדבר הקטן ביותר שאני צריך לעשותו הוא, לתת לוועדה הזדמנות למוע את דעתי, ואם תרצה ברביזיה תוכל להחליט על כך ולשנות את החלמתה הקודמת. אם לא תרצה בכך - את שלי אעשה במקום אחר.

שאלת הטלע עונשים מנהלתיים הגיעה כבר לדיון בפני בית המשפט העליון. שם נמצא מי שסען, שלאחר שיש לבית הדין למניעת הפקעת שערית סמכות לשלול רשיון, הרי סמכות זו מבטלת את הסמכות שלפי החוקים המנדוטוריים היתה בידי הרשות המנהלית, להטיל עונשים מנהלתיים, על כן אין עוד רשות שיכולה להטיל עונשים מנהלתיים, ועונש שאפשר להפעיל - מפעיל בית המשפט בלבד. הממלה אינה עוסקת בסגירת מפעלים ולא תעסוק.

היו"ר מ. כהנא:

ברצוני ל אול את היועץ המ פסי:
הא המירו המע י של לילת ריוון

איננו מגירה או יומית : ל העסק?

ה. כהן:

לילת ריוון מטבע הדבר גורמת
לסגירת המפעל.

היו"ר מ. כהנא:

הא יננו סוג מפעליה אמר לסגור
אותו על ידי לילת ריוון?

ה. כהן:

כן, יננו הרבה בתי מסחר שאינם עוסקים
במצרכים שיה עליהם פיקוח. כאשר אני
מדבר על ריונות, אני מתכוון לריונות הקטורי בעניני פיקוח. אינני
מדבר על ריוון למי מקודת המלאכות והתעסיות. אני מדבר רק על ריונות
מוציא מרד המסחר והתעסיה.

בית המ פט העליון החליט, לפני החוק
לנו אין כמציאות דבר כזה. אפר לקרא "ענ מנהלתי". הסמכות ניתנה
לרות מינהלית לשלול ריוון או להפסיק זמנית תוקמה של ריונות, אינה
בגדר עונ כללי אלא בגדר מעולה מינהלית רגילה. האים למעט החוק
ממונה על מתן ריונות צריך ומחויב לפי החוק בטרם מוציא את הריוון
או מאריך את תוקמו, לקול בדעתו את האדה הוא נותן לו את הריוון
ראוי לקבלו, ובכואו לקול דעתו באלה זו אינו רק ראוי, אלא מחויב
לקול את אי זה עבר עבירה, לא רק א עבר עבירה, אלא את חסוד
על איזה עבירה עבר, או איזה היא מסיבה אחרת. כונעת מן הררות
לתת לו או לתת את הריוון. אין כאן בכלל אלה על עונ, מכיון אין
אלה על עונ מבחינה מ מית, הרי ג לא יכולה להתעורר אלה בקטר
לאיור בית מ. כה על דבר כזה. א ההחלטה החלטת תיהפך כאמת למציאות
נהיה במצב כזה, במקום אדמיניסטרציה ל המדינה, במקום ממרד המסחר
והתעסיה יחלק ריונות או יפסיק מתן ריונות, בית המסמט ינהל את
האדמיניסטרציה ויצטרך להוציא או לא ריונות לסוחרים. דבר כזה לא
יתכן.

ע. גוברין:

מה היא הנקודה אתה מתנגד לה?

ה. כהן:

עונ מינהלתי בתור כזה לא יהיה
ולא יקום במדינת י ראל. על כל פני,
כל זמן הממ לה הנוכחית מכהנת, מי ראוי לעונ אין מעניינת אותו,
על ידי בית מ. כה בלבד. מי עבר עבירה, התביעה הכללית או המ סרה
מביאה אותו בפני בית המ פט, מוכיח זאת או מתו ובית המ פט מטיל עליו
עונ י. בין העונ ית בית המסמט יכול להטיל נמצא לפי החוק גם
אותו עונ נקרא "לילת ריוון". בית לגמרי אחר נמצא מתן ריוון
מינהלי על ידי מרד המסחר והתעסיה. במקודת הפיקוח על המזונות ינו
סעיף, אי הררות המוסמכת מוצאת י לכך סיבה - והוא יכול למצוא סיבה
לכך רק בתוך ארבע אמות ל סקודת הפיקוח על המזונות - יכולה לשלול
ריוון, להפסיק תוקמו. זאת יכול לעשות המסמט על המזונות, הוא איננו
מסרה. כאשר אדה עבר עבירה, יובא בפני בית המ פט. אבל המסמט על
המזונות חייב להתחב בכך האדה עבר על עבירה, ועליו לקול בדעתו
א י לתת לו ריוון או לא. אדה ריונו לא חוד, הופסק או נשלל -
הזכות תמיד ללכת לבית המ פט עליון ולתעון הררות המוסמכת לא החליטה
יראוי, והיה כאן יקול דעת מתוך הררות לב.

אם החלטת הועדה תיהפך למציאות,
הרי אז למע ה לא תהיה למסק על המזונות, לרות המוסמכת, אמרוק
לבצע את החוק עליו הוא ממונה. על ידי כך לא זו בלבד אינכם
עוזרי למלחמה לוק ה חוד, אלא אתה מכילי אותה.

אם כן, מה אני מציע הוא זה, אינני רוצה להתערב בו. ענין העלול לעזור, למשל, או אחת מחלופות על עונת מינימום, שכל נוסף יהיה חייב ל לוח אדם למאמר, אני כוללעצמי מתנגד לכך אבל לא אדבר על כך, אבל כן אני שומע שהועדה רוצה לעזור ומחליטה לחלטה שיש בה מורה מכ"ל, אני מוצא מחובתי לבוא ולומר: אל תעזו זאת. אם כן, המצב הנוכחי הוא עונת מינימלי לא קיימת כלל. למסקנה על המזונות הרעות המוסמכת בענין הפיקוח, ישנן היום סמכויות רחבות ביותר להתערב. חן ברטיון קיימת והן ברטיון שזמנו כג, על ידי כך אין מחדלים אותו. כל אזהרה נמנע על ידי הרשות המוסמכת - הדרך פתוחה בכניו לבית הדין העליון.

א. כהן:

ברצוני ל אול את היועץ המשפטי מתכוון לאחת מתי ההחלטות. נתקבלו לכני בוע או ל תיהן יחד. החלטה אחת נתקבלה למעשה על סמך ידיעה שבאילו בממשלה או במרד הממשלה וקליטת אמירות של הגבלת פעולה מינהלתית ליועץ ימיה, ולאחר ליועץ ימיה רק נוסף יכול להחליט. החלטה ענינה היתה, ועדת הכלכלה מחייבת עונת מינהלית לילת ברטיון. עד עכשיו אדם שנשלל ממנו רטיון לא היתה לו דרך אלא לבית הדין העליון, ענין ל בועות רבים, או להגיש באילתא בכנסת, דבר אינו נותן תוצאות. על כן נקלנו אכסרות של ערעור מינהלית על ידי מוסס. אסר לערער על המלה "ערעור", אבל הכוונה היתה לוועדה של לוח אגביים האליה אסר יהיה לכנות מיד לאחר לילת הרטיון. אם כן, אני חוזר על שאלתי, האם היועץ המשפטי מתכוון לאחת מתי ההחלטות או ל תיהן יחד?

א. רוזאל-נאור:

רציתי לשאול את היועץ המשפטי. הוא אמר כי בועה האדמיניסטרציה באה לחדש את הרטיון, הרי למי עבר עבירה, או מי שחטוד טעבר עבירה רטיונו לא יחודש. יכול לקרות מקרה, שחטוד לא הוכח ובינתים האים מקומת, ואין לו אל מי לפנות. מדוע אדוני חושב, האותה רשות שכוללת ממנו את הרטיון אינה חייבת להוכיח שעתה זיית בצדק, ולעומת זאת האים שזמנו נשלל הרטיון צריך להביא את הוכחתו בסני בית הדין העליון?

ט. פרלמנר:

היועץ המשפטי אמר כאן, שכל אדם שנשלל ממנו רטיונו, רשאי לערער על ההחלטה בפני בית המשפט העליון. עד כמה יודע לי, הרי לפי החוק המסקנה אינו צריך לנמק מדוע הוא וולל רטיון. אם אדם שזמנו נשלל רטיון איננו יודע על סמך מה נעשה הדבר, כיצד הוא יכול לערער על כך?

ע. גוברין:

אנו נתכוונו קודם כל לנקודה אחת, שהרשות שיטנה - כפי שאתה מבאר - למסקנה על המזונות תחול על כל המצרכים בארץ שעליהם חל פיקוח או מחיריה רשמיים.

ד. ליבשיץ:

אני מבין שהיועץ המשפטי מתנגד לפעולה מינהלית שבאה במקום הפעולה המשפטית. אולם ישנה פעולה מינהלית שהיא שלב מוקדם הכרחי לפעולה משפטית, בעצם, בכל הטטחים וגם בטטח הפלילי. בזה מחובתה של האדמיניסטרציה לפעול ולשמור על ערבות משפטית שצריכה להיות שמורה. פעולה מינהלתית הכרחית עם כניסת מינהלית משפטית. נדמה לי שזו היתה הכוונה בהצעת הועדה. ואזי יונן שתי אפשרויות: פעולה תכופה ומהירה או אסר לבצע אלא בדרך מינהלית, ואחר כך צריכה לבוא הפעולה המשפטית. הפעולה המשפטית יכולה לבוא או ביזמת האדמיניסטרציה או ביזמת בעל המפעל, שהוא אוביקט של הפעולה המינהלית. אם אסר לחייב את האדמיניסטרציה למסך זמן קבוע להפעיל את המנגנון המשפטי ולתת את הסנקציות המשפטיות לפעולה מינהלית, רשות זאת צריכה להינתן למי שנפל קרבן לפעולה זו. נדמה לי שיהיה זה רוטי מוסעה או נגיד,

הפעולה המינהלית צריכה למנות את מקומה לפעולה המשפטית. נדמה לי
שבילוב שני הדברים - פעולה מהירה פלוס פעולה משפטית - לא ערבות
למירה על מילוי התקנות וגם הבטחת זכויות האזרח.

מ. אונא:

האם היום המצב אינו כך, שאם חובא
בפני נופס מקרה של גלילת רישון
בצורה מינהלית זה נופס מוצא ואין יסוד לכל העניין, הוא ראוי להחזיר
לו את הרישון, או לזה אינו קיימ?

נ. בז'רנו:

היועץ המשפטי אמר לנו, כי בית המשפט
ראוי בתור עונש לסגור מפעל או
לגול רישון, וכאשר האדמיניסטרציה גוללת רישון, אין זה עונש. לא
אכנס לויכוח אם זהו עונש. עונש הוא עונש בטני המקרים, גם אם מבחינה
משפטית אינו עונש. אינני מבין מהו החשש של היועץ המשפטי מההצעה
שלנו, שאם האדמיניסטרציה מתמדת בסמכות זו של גלילת רישון או סגירת
מפעל, יש להיבטח תוך זמן קצר להביא את הדבר לאיבוד בית המשפט. אינני
רואה לך סיבה להיבטח מזכות אלמנטרית זו. רוצים לתת לאזרח
האדמיניסטרציה גלילה את רישונה או סגרה את מפעלו.

היועץ המשפטי בעניין עונש מאסר מינימלי.

היו"ר מ. בנסוב:

הועדה החליטה לא ייערך דיון על
עונש מאסר מינימלי.

נ. בז'רנו:

אני כחל זאת עומד על דעתי לטמוע
חנות דעתו של היועץ המשפטי, נדמה
לי כי זוהי זכותנו, בעניין עונש מאסר מינימלי.

ר. פלדמן:

ברצוני ל אול את היועץ המשפטי מה
דעתו על הצעותנו, תינתן אפשרות
לאדם שני לל ממנו רישונו, לערעור דחוף ומיוחד תוך 48 שעות לפני
מוסד ציבורי.

ה. כהן:

אנו נהגנו בעבר, ורצוני הוא, על
כל פניה, ונהג גם לחבא כך, שבכל
מקרה המפקח על המזונות, או רשות מוסמכת אחרת יש לה סמכות לכך,
הסתמנה בסמכות מינהלית לגול רישון, לא הבאנו את האדם למשפט, כי
אין כי מבחינה משפטית אין כאן עונש, הרי למעשה נענש האיש, ואין
להעניו פעמים על אותה עבירה. הרינו רוצים להמירך בזה גם לחבא, אבל
תנאי מוקדם לכך הוא, הסמכות המינהלית של הרשות המוסמכת לא תידחה,
זאת אומרת, התהינה באמת. תי סמכויות מקבילות זו לזו ואינן נוגעות
זו בזו. מצד אחד רשות מוסמכת תפעל במסגרת המינהלית. לה וסמכות
של בית המשפט תדון בעבריינות ממ. זוהי ת ובתי לאלף חבר הכנסת
ליבויץ.

כל אדם שנאם בפני בית דין למניעת
סכסכות, גם לפני המשפט. לו החחיל להתברר, בית המשפט ראוי להפסיק
קודם כל את תוקף הרישון, כלומר הזמן עובר מעת הא מתו ועד לבירור
דינו אינו יכול לעסוק בעסקיו. בתי המשפט שלנו אינם מתמחים בסמכות
זו וטעמם עמם. הרשות האדמיניסטרטיבית היא יכולה להפסיק זמנית
את הרישון ואין לה צורך זה. אינה ערה זאת סימן אין לה אם האיש הזה
ימירך בעסקיו כל עוד לא התברר דינו. באותם המקרים הרשות המינהלית
חובבת להמירך עסקיו, תפסיק לו את הרישון. אילו בית המשפט היה מוצא
את הנאם זכאי, אני מניח הרשות המינהלית היתה מחדת לו את הרישון;
אילו בית המשפט היה מוצא אותו חייב - הרי דרכנו במניו: או לומר
מהו על גלילת רישון, כפי שבסמכותו לעות, או לא לומר כלום.

תורת חכנסת ריאל. אלה אותי כיחס
לח דות. דוקא באותי המקרים, רבינו עד משוד, בה אין בידי התביעה
הכללית או המורה חומר הא מה מסכיק, אבל יודע להם בדיוק האם
הזה מקייע מחיריה, סמסר וכו' - מיתמת הרות המינהלית ב יקול
ובסמכות הניתניה לה למי החוק. א באותה מקרים יכול אד ללכת לבית
הדין העליון, היו מקרים כאלה, וניסו להוכיח לכל ה מועות הגיעו
לרות המינהלית הן מועות הוא, אף מעט אדו כזה לא הצליח, כי
ה מועות היו תמיד מבוססות.

אמר לערעור מינהלי, אף אתם ואלים
לדעתי - אני נגד כל ערעור מינהלי, כי הוא יתהה ויעכב את ביצוע
הפעולה המינהלית הרגילה. אתן דוגמה מחוק להסדר תפיסת מקרקעין בעת
חירום, חכנסת החליטה לנות רות מוסמכת להוצאת הצווים, אבל ניסנה
זכות ערעור לוועדת ערעורים. ועדת ערעורים זו מורכבת ממוסס ומני נציגי
ציבור, והיא מוסמכת להיכנס לעובי הקורה, בודקת את כל הענינים
מתחילה ועד סופם במך זמן רב, געה לתרות המוסמכת יודעת מה היא לפני
לא רק בקר לצדח הנכגע אלא בקר לוק בכללו, ולא תמיד רק ענינים
הנוגעים לאי זה או אחר, הו הקובעים. יני ענינים מרובים צריכים
לעמוד בפני הרות המוסמכת בבואה ליקול את דעתה. הרות לערעורים
גאתה רוציה להקיר לא תראה לי מוע את הנכגע בלבד, אלא תרצה לגבות
עדויות מן המקידים המסכלים באדמיניסטרציה ינו יום. ואז י בן התי
אמרויות : או הרות הערעורים תתעל מן הדבריה הכלליות ואינם כתובים
בתיקו ל האזרה, או תצטרך להכנס לעובי הקורה על הענינים מצריכים
ברור ל ימים או בועות. לכן, מתוך הנסיון מרכסנו אני חו ב, שלא
תהיה כל תועלת לעצם הענין בהקמת רות מיוחדת לערעורים.

דבר אחר הוא ערעור מינהלי הקיים
בלאו הכי. כל רות י לה ממונה עליה. אכר לערער נגד החלטתו ל
מר קירון בפני, נגד החלטתו בכני הטר, ונגד החלטת הטר בפני הממלה.
אני יכול להבטיחה ומתמניה בזכות ערעור זאת. אינני מתנגד לכך,
יהיה ערעור בקר ל לילת ריון בפני הטר או המנהל הכללי של המרד.
אני מוכן לדבר כזה יכתב באופן מפורר בחוק, שהטר יהיה מוסמך לנות
החלטה על המסקה על המזונות.

אני מקווה שלא יהיה יכול להיות ספק
בכך, ובית המוסס יהיה מוסמך לבל, לנות או לדון מחדש על החלטות
בקר לענינים הנתונים סמכות לילת ריונות. הנסיון שלנו הראה, כי
בתי המוסס לא התמו אף פעם בסמכות לשלול ריונות. תמיד סענו,
כי זהו ענין מינהלי. האו נותן ריון, צריך לדעת אם לשלול אותו
או לא. בית המוסס יכול לדעת רק א האו אסר לו לא. לכן אני מקדם
בברכה הצעת הועדה למתן את הסמכות ל לילת ריונות מהקטלוג ל
עונ בתי המוסס ולתת את הסמכות הזאת לרות המינהלית, מאר להוסיף
סמכויות לבתי המוסס, ממבע הדבריו לא התמס בהן. אני מקדם בברכה
כל הרחבת סמכות, והועדה ממליצה עליה, עד כמה המדובר הוא במתן
סמכויות מקבילות לאלה הקיימות לגבי המסקה על המזונות ולתתיבן
לריונות מוסמכות אחרות, לא תהיה מצדנו כל התנגדות, להיכך נשמח
לענות זאת. אולי תענה חירום זו, יצ צורך להתנגד לכל נסיון לצמצם
את הסמכויות הנתונות בידי האדמיניסטרציה.

ג. פרל מיון:
בכל זאת לא ברור לי כיצד אדו
יכול לערער. הוא מקבל הודעה כי
וללים ממנו ריון, אבל איך מנמקיה את הסיבות לכך. על יסוד מה
הוא יכול לערער?

ה. כהן:
הפרוצדורה היא זו: הוא מקבל הודעה
כי וללים את ריונו. הוא יודע
אין רות נימוק ל לול את ריונו. הוא הולך לבית המוסס העליון
ניבע וטוען בטללו ממנו את הריון ללא כל נימוק, אלא עו זאת
ברירות לב. בא המסקה על המזונות לבית המוסס והוא גו כן צריך
להיבע, כי חובת הראיה נחלה עליו יצא ידי חובתו. הוא ניבע וטוען
כי אלה הנימוקים בגללו מצא לנכון לשלול את הריון. הנכגע
יכול לתבוע מהמסקה יוכיע ויחקר על ידו הקירת לתי וערב, ואז
מוסק בית המוסס העליון את היה מה מענה על ברירות לב או לא.

היו"ר מ. בנצ'וב:
עכ"ר עלינו לטכ. אני ח"ב כולנו
מטכ"מית. הפירוש של המלה "ריון",
לקבלנו, חלה על כל הריונות ולא רק על ריונות לפי חוק כיקוח על
המזונות.

בז'רנו:
איזה ריונות?

היו"ר מ. בנצ'וב:
כל כוגי הריונות. למ"ל: ריון
של טוב ניתח על ידי מרד הבריות.

בז'רנו:
לא יניי דבר כזה.

א. כהן:
אמר ללול ריון ניתח לחנות,
לא לבשל החנות.

היו"ר מ. בנצ'וב:
אני מבין. אני אסדר לנהל בארץ
איון. הוא עסק מבלי לקבל ריון
ממלתי או עירוני.

ה. כהן:
באופן כללי אין זה נכון. יבט
עסקי מסוימים שאס"ר לנהל בכל
מקום. יבט עסקי צריך לנהל רק במקומות מסוימים ואז צריך
לקבל ריון ממרד הבריות. אני אסדר, למ"ל, למנוע ממך להקים בדירתך
עסק ל מתוך דירות.

היו"ר מ. בנצ'וב:
יכולה להיות חנות שעוה כל מיני
דברי אינ"ל כורה, אמר ללול
ממנה ריון ממרד הבריות ולא ריון של המכח על המזון.

בז'רנו:
יבט חוקי הקובעי מה הן התנאים
להגת ריון של מרד הבריות. אם
תנאי הנוחיות, החלונות, הקירות וכו' עונים לדרישות מסוימות, באופן
אזרחי ינה זכות לקבלת ריון. אינני מניח שאתה מציע לטנות חוק
זה.

היו"ר מ. בנצ'וב:
אני כוען, כי הרות המוסמכת יכולה
לקחת ממנו ריון. ניתח על ידי
מרד הבריות.

ה. כהן:
אני ח"ב זה איננו אקטואלי, כי אין
בכוונתך ללול את הריון מארבעה
קירות החנות. אבל אלה זה יכולה להיות אקטואלית לגבי ריון אחר,
בניח, ריון זבוא. בעבר קרו מקרי רבית, אנניי לנח"ו, הורטעו
או הוא מן בעבירות של סכסרות, היה בידיה ריונות יבוא ל סחורות
אחרות מחו"ל. ריונות אלה נארו בתוקפם, ג לפי מסק דין ל בית
המ"ש העליון אין סמכות לאותה רות הנותנת ריונות יבוא לבבל כל
זמן שהם בתוקפם. אילו אס"ר היה לבבל ריונות כאלה, כי אז היה זה
באמת מועיל לנו

ע. גוברין:
אני יודע היו חברי בוועדה חלקו
על ההצעה נתקבלה לא מחחינה מ טיח
אלא מחחינה מהונית, זוהי זכות. אולי אלה המכו בהצעה זו אינם
מחמיי נימוקיה מ טיח אלה או אחרי אלא אומרי מה הם רוצים
ומכ"י את מרד המ טיח להג"י את רצונם בנוסח מ פטי הולט. אני
אנסה להעלות ניטוח, לדעתי, מבטא בדיוק מה אנו רוצים. אנו רוצים
כי בידי הממ לה תהיה רות, לא רק בתח. המזונות כי אכל העניינים

הנוגעים לכלכלה, עליהם י מיקוח, לתמוך בנוסילת רציון. אם לממ לה
 יתברר אין רציון, כחבר הועדה אין זה מענין אותי - תביא חוק שיקבע
 סדר זה או אחר. על כך הצבענו בישיבה הקודמת, ועתה אני מציע לנגיד
 את הדברים הבאים: לית מלחמה בעוק החר, מירה על המחיר, חיוב
 המוצר, לא רק במזונות, על הממ לה להביא הצעת חוק, או א באשרותה
 זו על מנת לייבטח את חוקיות הפעולה תיעה על ידי הסמכות המינהלית.
 זהו רצון הועדה, או רוב הועדה להגיע לכך, אם המדובר הוא ביבוא
 לבסל את רצון היבוא. לי נראה, כי הועדה רשאית להמליץ לדעת, למרות
 הערתו של היועץ המ. כסי, אני מכבד אותו מאוד, תהיה סמכות לערעור,
 כי חברי הועדה למרות חילוקי הדעות הרבים ביניהם אינם רוצים בביק
 החר, טענו כאן טענה רצינית, שהרעות אחרת לול רציון עלולה בכל
 זאת לפעות. אם הנמצע פונה לבית המשפט, זה עלול להמך הרבה זמן. כאשר
 אנו מקבלים את דעת היועץ המ. פני, לא להפוך את בית המשפט לסמכות
 מינהלית, זה מחזק יותר את עמדתם של אותה החבריה המבקרים ערעור
 מינהלי מהיר, ברצוני להדגיש, תוך בוועיות הלועה מכסימות. אני נכון
 להסכים לכך, הערעור ייעה בפני החר, או בפני רשות שהחר יקבע
 בהתפתות אחד מאנני ציבור.

היו"ר מ. בנטוב: אנו אריכיה להחלים את אנו עושים
 ריביזיה על ההחלטה הקודמת או לא.

ה צ ב ע ה

בעד ריביזיה על ההחלטה הקודמת - מיעוט
 נגד - רוב

הוחלט לא לערוך ריביזיה על ההצעה הקודמת

ה ס ת י ג ו ת: לחבר הכנסת גוברין לבסל את כל ההחלטה
 הקודמת.

י. ספיר: אני מבק. לטמוע חוות דעתו של
 היועץ המ. פני על עונס מאסר
 מינימלי.

היו"ר מ. בנטוב: אנו החלטנו לא לערוך דיון על ענין
 זה.

י. ספיר: אני דור. להצביע את הצעתי.

היו"ר מ. בנטוב:

ה צ ב ע ה

בעד הצעת חבר הכנסת ספיר - 7
 נגד - 2

הצעת חבר הכנסת ספיר נתקבלה

ה. כהן: רבותי, בקשר לאלת עונס מינימום
 עלי להסתייג ולומר, לכל מה שאנו
 אומר - לכן לא הבעתי מקודם את דעתי - זוהי דעתי האישית עלי.
 דעת הממלה בענין זה, על כל סנים כמה מחברי הממלה, מנוגדת
 לדעתי, ויתכן ליובא בני הכנסת ביום מן הימים חוק שמחייב עונס
 מינימום. נדמה לי למה בין חברי הממלה השתלטה הדעה, כי צריך
 להכריח את בתי המשפט להסיל עונס מאסר מינימלי, אחרת אי אפשר
 יהיה לה לים סדר וחוק במדינה. אני אדיין אוסטימיסט בקשר להחלטה
 הסדר והחוק במדינה גה בלי עונס מינימלי, ומתנגד להחלטה עונס מינימלי

מתוך הנסיון רכשו במשך הלוני הללו, עבדן אני זוכה לנהל את
 התביעה הכללית. אחד המקרים יבנה הסיל בית המכס, כי היה מחויב לעשות
 זאת לפי חוק למניעת ספסרות, עונ מאסר בועיני ימיו, הוא עונש
 מינימלי, לאדני נידון במע. ניה על עבירות סיקוח. א כן, היה חלבן
 אחד בן 75, חס וחלילה לא זיף חלב, לא המקיע מחיר ל חלב, אז לא
 עבר עבירה רצינית אחרת, אלא הגיב דו"ח לפיקוח על המזונות באיחור
 ל בועיני לו. ה. מכיון זוהי עבירה ניה, ועל כן קיבל עונש
 מאסר ל בועיני. אגלה לפניכ סוד: י למי החוק הקנינו סמכות מיוחדת
 במסנה, ירתי ממלך אנגליה, והיא, להפסיק כל מה שלילי. אילו
 ידעתי על המ י לני יצא מסך הדין, הייתי ממטיקו על מנת האני
 הזה לא יוכנס לבית הסדר, אבל לא ידעתי על כך, אלא רק כאשר העו"ד
 ל האד הזה הגי בקשת חנינה לני יא המדינה, ואז הגי לי את מסך
 הדין ל בית המ פס, וגם זה ל בית המ פס בדרגה רא ונה, וני בתי
 המ פס כותבי, איזה עוול עשה המחוקק לאני. הוא מחייב אותו נגד
 מצונו ל לוח אדם לבית סדר למך בועיני ימיו. ה אינו יכולים
 לע ות אחרת, אלא להמליץ בכני נניא המדינה יחון אותו. זהו רבותי,
 מקרה די טוב במקרה יחסי, כי האני הזה הודה בא מה, ולא היתה פה
 מחלוקת לגבי העובדות. אבל א י נה מחלוקת לגבי העובדות, אם הנאם
 בא לבית המ פס ומוען כי איננו א, והתביעה הכללית צריכה להוכיח
 את א מתו, אין בית ממת בארץ ובעול כולו לא ימצא את הדרך לזכות
 את הנא מן הא מה, אך ורק בכדי לא להסיל עונש, מצמונו אינו אומר
 לו להילן.

אותו דבר אני אומר לוועדת חוקה,

חוק ומ פס בענין עונש מוות. היות ובית המ פס אינו רוצה ל לוח
 אדני לגרדוין אף על פי ע ה את המע ה החוק קובע בגללו עונש מוות,
 הריהו עו ה כל מיני תחבולות כדי למצוא את אדני בעבירה כחותה,
 על מנת לא ל לחו לגרדוין אלא לבית סדר. כל כבילה מלאכותית ל ידי
 בית המ פס או מצמונו, מן ההכרח תביא לידי עיוות הדין וג זיכוי
 נא. היה צריך לצאת חייב בדינו הוא עיוות דין. לכן אני מתנגד
 לכל עונש מינימלי, ב עבירה - לא. אני חו ב, כי בכל מקרה צריך
 לה איר את הדבר ל יקול דעת בית המ פס. אני מוען, כי אי אפר לחקן
 את המעב העונ תיקון על ידי מע ה חקיקה. הכנסת הגדילה את העונש
 המכסימלי על עבירות פיקוח מ-5000 לירות ל-10000, אבל זה לא ה פוע
 על כתי המ פס. אף בית מ פס לא הסיל עונש חמור מזה היה קודם,
 כי בית המ פס מודה את מידת העונש לגבי כל נא העומד למניו. זאת
 צריך ל נות, ולא בדרך חקיקה, אלא כני מתנכיו את הציבור כולו,
 כך צריך לחנך את בתי המ פס. החובעי הכלליי, המ פרה, כל אלה
 צריכים להתדיר ללב בתי המ פס את האחריות י בכך לא רק לחנך או
 להעני את העברין העומד בתניו, אלא ג להרתיע בפני עבירות דומות
 עברני פוטנציאליי אחריו.

התחלנו בהעולה זו וני לי כל היסוד

לומר לכי, בתי המ פס מקבליי דברי אלה. מי עסק בזה, אסילו רק
 בקריאת עוונתי, יכול היה לעמוד ב בועות האחרוני על ינוי מח חל
 בעמדת בתי המ פס לגבי מידת העונש י.

בכדי לסכך, אני חו ב א י היה חוק

יחייב בית מ פס להסיל עונש י מינימליי, תהיה עבירה אינו היא,
 החל מרצח ובגידה וגמור בעבירה מחות חמורה, הדבר לא יביא לידי
 תיקון המעב, אלא לידי כך בתי המ פס יחמו וימצאו דרכיה בכדי
 לא להסיל את עונש המינימוי, או אסילו, כי אז נניא המדינה
 יצטרך לה תמ בסמכותו ולחון את הנא מני, וזה בתח לא רצוי.

א. רוזאל-נאור:

מתוך דברי היועץ המ פס לא נתברר
 לי עדיין מה יכול לה כיע על בתי

המ פס ל נות את מידת העונש י. הוא ציין, חל ינוי במידת העונש י
 לא בעקבות מע י חקיקה. מה יכול לה פוע על ינוי אס לא חוק המדינה?

ד. ליב ויצ:

הא נכון כל ההרחור ינו על עונ
מינימלי קיים כבר במקרה של רצידיף. כלומר: מינאים זה. ל ביטול
עונ מינימלי - אינו קיים.

ה. מרל ויון:

אני מבין בתי הדין לעניני סמטרות
מינלי ג. בענינים אינה צריכה
להיות נידונה בתי דין אלה. אני ואל: הא לא כדאי היה להמיר
בין עניני אלה ולהעביר את העבירות על ענינים אדמיניסטרטיבים
סניני לבית דין רגיל?

א. כהן:

מדוע עד עכיו לא נחנר עונ
ככדי ?

ה. כהן:

עלי לציון כי נגעתה אלתה ל
חברת הכנסת רזיאל-נאור. מעתי
מורך אלתה איזה רמז נסתר, כאילו האדמיניסטרציה מנסה לה מיע
על בתי המ בדרכני אחרות לנות את מידת העונ י. אומר לחברת
הכנסת רזיאל-נאור ל אינמורמציה, כי בית המ סני כתוח לה פעם ככל
מ סני ומ סני מצד התובע הכללי ומצד הנא ס. התובע הכללי אומר לבית
המ סני מדוע י להחמיר בעונ, והנא אומר מדוע י להמתין בעונ.
כל התובעים הכללי קבלו הוראות לעונ במני בית המ סני, ולא רק
הענין הטובי יבוי ל הנא עצמו קובע, אלא ג. הענין הציבורי לגבי
הכחדת עבריינים, הדבר הזה נע ה עכיו באלכסי מ כליה, והוא ימך. מה
נאמרת, אמרת מתוך נסיון רכנו בזמן האחרון כתוצאה מן הענות
נ מעו בבתי המ סני.

בן ר ל אלת חבר הכנסת אידוב כהן
ברצוני לומר, אותו קנה מידה בית המ סני מ בו הוא מנע מאת
להסיל עונ יב חמורני. אסור לנו לכות, כי בכל פעם בית המ סני
מסיל עונ מאסר על העברין, אני מקבל בן לב, כי אין לנו בתי סהר,
אין לנו לאן להכניס את האסירי. בתי המ סני יודעים מה המצב בבתי הסהר,
ולכני הם ולחיו מי הו לבית סהר, הו צריכה להיות מוכנעים אין
לאי זה תנח אחרת וצריך להגן על הציבור ממניו, כי א לא אנו
מוכרחים להכניס את האסיר לאותה "אורה" הו נקראת אצלנו בית סהר.
אני דור מהממ לה זה עידן ועידני, לכני היא מציעה חוק בקר
להילת עונ מאסר י לסי את ענין בתי הסהר. אי אסר לעות חוק
לחוק חלל ריק. כל זמן אין תציב לבניית בתי סהר נוסכי, אין לדבר
כלל על הגדלה ניכרת במספר האנ י סני למאסר. לבית המ סני קל מאוד
ל לוח אד למאסר, אבל אנו צריכים לעות את העד האדמיניסטרטיבי
בביצוע ססק הדין. אינו יודעים היכן לאכסן את האנ י, כבר לא
לדבר על כך ו אסיר בבית הסהר לנו אינו מקבל את היטול
המינימלי. כל בתי המלאכה, בתי הכנסת, חדר האוכל - כולל מלאים
מיות. זה הגיע למצב אין ל את בו. אני צריך לומר לכני, רבותי,
ותסני להרחורי אלה הו ג התובע הכללי לנו. כא ר ה סני מאימים
אני ה סני לדרו מאסר, כי המצב כיו הוא כזה אי אסר להכניס
אני נוסכי לבתי הסהר.

ל אלת חבר הכנסת דל ויון, אנו
נלחמו במינימלי כולתנו בוועדת חוקה נגד הכנסת עונ מינימלי אפילו
על רצידיף, והצלחנו במידה מסוימת. ה היה כתוב כך: כא ר בית מ סני
מריע אדו במע ניה בעבירה על סיקוח, מחויב להסיל עליו עונ
מינימלי, אלא אם הוא מוצא מתוך סיבות מיוחדות, י עליו לפרסן
במסק הדין, אין להסיל עליו עונ מאסר. כאן גפתה סתח בסני בית
המ סני לצאת מהחובה ל הסלת עונ מאסר מינימלי. נגד נוסח כזה אין
לנו כל התנגדות. אסיר לבית המ סני אינו אסירות ל יקבל דעת,
אזי הדבר הזה מבחינתו הוא בסדר גמור. מה אני מזהיר ממניו הוא,
להסיל על בתי המ סני חובה ל הסלת עונ, ה למי מצמונט לא היו
מסילים. אני מוכן להודות לא כל ה וסיוה בסדר, אבל י בינינו
וביני מצויינים כל ע אחר היה מתגאש בה, ואני מציון הם מהורים
אח הרוב. צריך רק לתת לה את הכלי בעזרתו יוכלו לסוס למי מיטב
מצמונט ולא לכבול את ידיה י. סני לפי דבריה חיצוניים ולא למי
מצמונט.

היו"ר מ. בניוב:

אנו צריכים להצביע בענין זה.

ההצעה היא, להמליץ על כך במקרים מסוימים תהיה חובה על הו"מ להסיל עונ מאסר מינימלי בקר עם עבירות מסוימות נגד הפיקוח.

י. ספיר:

האם הצעה זו כוללת את הפסקה האחרונה מדברי היועץ המ פטי?

היו"ר מ. בניוב:

אנו אומרים: במקרים מסוימים. מרד המ פטי ימצא את הנוסח המתאים.

מ. אונא:

האם ההחלטה אנו מקבלים יכולה לכלול את הנוסחה הזכיר היועץ המ פטי?

היו"ר מ. בניוב:

אינני אומר: זה עומד בסתירה. זה תלוי בנוסח החוק. ירובא במנינו.

א. כהן:

נדמה לי כי אנו דנים בענין זה במסגרת בלתי מתאימה. על זולחן הכנסת מונח חוק על הפיקוח על המצרכים. לא קראתי חוק זה, אבל היועץ המ פטי מסר לנו בחוק זה לא הוצע עונ מאסר על רצידיף, אלא הזכיר אותה פסקה נתקבלה בוועדת החוקה. אני מציע לוועדה לחכות לקריאה הראוונה על חוק זה, ואז בודאי יועבר החוק לדיון מ ותף אל ועדת החוקה וועדת הכלכלה. כאר נדון בחוק זה נוכל לקבוע את עמדתנו באופן פוכי.

ד. ליב יץ:

לאחר הדו"ר של פעולה אנו חוזרים לנקודת המוצא. הוצאנו ממסקנותינו את ענין ריכוז היבוא, ועתה נוציא את ענין העונשים. אינני חושב שעלינו לעשות זאת.

היו"ר מ. בניוב:

אני מצביע את הצעת חבר הכנסת אידוב כהן.

ח צ ב ע ח

בעד הצעת חבר הכנסת אידוב כהן - 4
נגד - 6

ההצעה נדחתה

היו"ר מ. בניוב:

טרם נאצביע את הצעה אני חוזר עליה: הועדה ממליצה על כך במקרים מסוימים תהיה חובה על הו"מ להסיל עונ מאסר מינימלי על עבירות מסוימות נגד הפיקוח.

ח צ ב ע ח

בעד הצעת היו"ר - 7
נגד - 4
נמנעים - 1 (חבר שכנסת א. כהן)
ההצעה נתקבלה

הסתיוגויות: לחברי הכנסת שקיר וא. ריזאל-גאור

היו"ר מ. בניוב:

עתה עלינו להחליט בדבר המלצת על תקציב המסבס הזר. ההצעה היא:

תקציב מיבוע הזר.

ע. גוברין: הצעתי היא: ענין זה מתברר וידין לוועדת הכספים, ולוועדת הכלכלה אין מה לערוך בו. במליה אחרות: אלת אכרות עריכת תקציב מטבע זר - נמטרה לוועדת הכספים.

היו"ר מ. בנסוב:

ה צ ב ע ח

בעד הצעת היו"ר מ. בנסוב - 7
נגד - 5

ה הצעה נתקבלה

בעד הצעת חבר הכנסת גוברין - 5
נגד - 3

ה הצעה נדחתה

הסתיוגות: לחבר הכנסת ע. גוברין.

היו"ר מ. בנסוב: אנו עוברים לענין ה"סקריפ".

ע. גוברין: הצעתי היתה והנה: הועדה ר.מ.מ. לכנייה את הודעת הממ. לה, כי בימים הקרובים תביא בכנייה את עמדתה באלת ה"סקריפ".

היו"ר מ. בנסוב: נוסף לכך היתה הצעה ל חבר הכנסת סמיר לה איר את הסמיר קו; הצעת חבר הכנסת ליבויץ; א) להעלות את חלקה ל הממלה ברווחי חברות ה"סקריפ"; ב) להגביל את כמות המזון הניתנת לאלו מהם פחות המקבלות חבילות וסקריפ.

ה צ ב ע ח

בעד הצעת חבר הכנסת גוברין - רוב
נגד - מייעוט

ה הצעה נתקבלה

בעד התיקון הרג ון ל חבר הכנסת ליבויץ - מייעוט
נגד - רוב

ה תיקון נדחה

בעד התיקון הני ל חבר הכנסת ליבויץ - מייעוט
נגד - רוב

ה תיקון נדחה

הסתיוגות: לחבר הכנסת ליבויץ

היו"ר מ. בנסוב: ינן עוד לוח הצעות בקטר עם הכשרי הערביים:

א) קיצוב קמח נוסף לכמרים הערביים מעל לבעה קילו. הה מקבלים מתוך הנחה זה אינם נחנים מקניית לחם;

ב) הגבלת מנת הזמן לכמרים הערביים מקילו לקלו וחצי;

ג) חלוקת מנות סוכר לתינוקות הערביים כפי המו לונת הניתנת לילדי היהודיים.

אך לסעיף האחרון אני מציע. נעיר
את תומת לב הממ לה במכתב ולא בדו"ח, כי הגיעו חלונות הקיימת הפליה
בחלוקת סוכר לגבי התינוקות הערביים. אני מציע. נחווה דעתנו בענין
זה לא צריכה להיות הפליה בין התינוקות ערביים ליהודיים. אך להקצבת
קילו וחצי למן לערבים, אני מציע לכלול זאת בהמלצה וקבלנו על
תריסר אלטרנטיביו.

ההצעה נתקבלה

ע. גוברין:

קבלנו את הצעות היו"ר בענין המני
והסוכר. אלת המ אינה אלה ל
תקרימו מיוחדת. זוהי בעיה רצינית. אינני יודע איזו ועדה בררה אותה.
אני מציע להפיל על ני חברי היו"ר ואני נכון להציע את עצמי, יפגשו
עם היו"ר ויבררו את הענין. אינני מניח הדבר נעשה מתוך ריירה לב,

היו"ר מ. בנ רב:

אני מציע. נקבע ועדה מנה ל
חבריה - חברי הכנסת גוברין וספיר.

ההצעה נתקבלה

מ. קיסוס:

הצעתי את הגדלח מנת הקמח מתוך כך
ני הכרח בדבר, כי עלו לעיון החובבי
הכמרי הערביים רעבי יו. לא עד. ראוי המ פחות מגיעים העירה וקונים
את הלח.

היו"ר מ. בנ רב:

לא דחינו את ההצעה, אלא קבענו
ועדה מנה. חתק רע האני
המוסמכי ממרד המסחר ותתע יה ותדון את בענין זה. חבר הכנסת
קסיס יכול להביא מענותיו בכני ועדה זו, מ קנותיה יובאו בסני מליאת
הועדה.

בזה טוימנו את הכרה הק ורה בוועדת
המנה לעניני יבוא, קיצוב וכיקוח.

קבלתי מלגרמה מ"סנא" בחבריה האומרת:
מסיבת המליה בין "תנובה" כלפי "סנא" חבריה, נרקביה ב"סנא" חבריה
70 ארגזים עגבניות. דור י התערבותכו.

אני רואה כאן ני חבריה מהצטרף,
חברי הכנסת אורי ואונא, אני מציע לזמינו לחימה את ני הצדדים
ויבררו מהו הענין.

י. אורי:

אינני מקבל את המינוי כפרט מעמית
פרטי, אבל גם מעמית כלליים.
אני חושב. אין זה תפקידנו, כי אחרת מחר ימלגרכו לנו על דגים
ומחרתנו על עומות.

א. כהן:

תקדנו לענין זה ואין זה חשוב אם
זה עגבניות או מצרך אחר. כאר הציבור
מונה, הועדה צריכה ל מוע את נציגיו. י ני חבריה הרוצים לנסוע לחבריה,
צריך לעות זאת. כן אני מציע ל לוח את המלגרמה למחלקת המיקוח על
המזונות ול"תנובה".

י. ספיר:

אין יעו לנסוע לחבריה, אבל אני
מבין אמר לכנות למסכה על המזונות
יתן דעתו על כך ויטביר לנו מהו הענין. אני מציע. היו"ר ימנה
ל"סנא" ויודיע ל"תנובה" נתקבלה מלגרמה כזאת ומבק י מה הסכר.

אני מציע להעביר את המלגמה הזאת
לוועדה לכניזות הציבור.

ע. לביא:

היות והכנסת לא בדרה במדויק מהי
מטרת העולחה לוועדת החלונות,

י. סמיר:

מהותה ופמכותה, אני מציע יו"ר הועדה יכרר ע ועדת החלונות אם
ענין זה נחון בפמכותה או לא.

אני מציע להחליט על ני דבריה:
א) להעביר את הענין לוועדת החלונות;
ב) להעביר את הענין לאגף הכיקוח ולבן החכריו.

ע. גוברין:

ההצעה נחקב לה

כיויכה הבאה נדון בדו"ח ועדת
המנה לעניני ייצור. אני מבקש

היו"ר מ. בניוב:

את החכריו י ברצונה להעלות בעיות על סדר היו ל הועדה, להודיע
לי על כך בכתב.